

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 583

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărți, 27 iunie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
185.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2022 pentru modificarea art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru reglementarea altor măsuri fiscal-bugetare	2
932.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2022 pentru modificarea art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru reglementarea altor măsuri fiscal-bugetare	2
★		
942.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Steaua României</i> în grad de <i>Comandor</i>	3
943.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Serviciul Credincios</i>	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 125 din 21 martie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (2) din Codul penal	4–6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		
237.	— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, de către domnul Corvin Nedelcu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor	7
238.	— Decizie privind stabilirea atribuțiilor domnului Marian Neacșu, viceprim-ministru	7
239.	— Decizie privind stabilirea atribuțiilor domnului Marian-Cătălin Predoiu, viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne	8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2022
pentru modificarea art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015
privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene,
precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru reglementarea altor măsuri fiscal-bugetare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92 din 29 iunie 2022 pentru modificarea art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 29 iunie 2022.

Art. 2. — Prin derogare de la Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru aplicarea prevederilor art. 17 din Legea nr. 195/2020 privind statutul personalului feroviar, cu modificările ulterioare, operatorii economici cu specific feroviar se exceptează de la prevederile art. 63 alin. (7) din Legea bugetului de stat pe anul 2023 nr. 368/2022.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 26 iunie 2023.
Nr. 185.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 92/2022 pentru modificarea art. 34
alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015
privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice
în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele
măsuri fiscal-bugetare și pentru reglementarea altor măsuri
fiscal-bugetare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2022 pentru modificarea art. 34 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru reglementarea altor măsuri fiscal-bugetare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 iunie 2023.
Nr. 932.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea Ordinului Național *Steaua României*
în grad de *Comandor***

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/1998 pentru reinstituirea Ordinului național *Steaua României*, republicată, cu modificările ulterioare,

în semn de înaltă apreciere pentru contribuția excepțională avută la dezvoltarea relațiilor bilaterale dintre țara noastră și Republica Franceză,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Steaua României* în grad de *Comandor* Excelenței Sale, doamna Laurence Auer, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Franceze la București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

București, 27 iunie 2023.
Nr. 942.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Ordinului Național *Serviciul Credincios*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 6 lit. A din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2000 privind reinstituirea Ordinului, Crucii și Medaliei Naționale *Serviciul Credincios*, aprobată prin Legea nr. 543/2001, cu modificările ulterioare,

în semn de înaltă apreciere pentru promovarea constantă a măsurilor pe care România le-a luat în domeniul combaterii antisemitismului și a păstrării memoriei victimelor Holocaustului, cu efecte deosebite asupra imaginii și vizibilității țării noastre la nivel european și internațional,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Mare Ofițer* domnului Maram Stern, medic, vicepreședinte executiv al Congresului Mondial Evreiesc.

Art. 2. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Comandor* doamnei Katharina von Schnurbein, coordonator pentru combaterea antisemitismului și promovarea vieții evreiești în cadrul Comisiei Europene.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

București, 27 iunie 2023.
Nr. 943.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 125

din 21 martie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (2) din Codul penal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (2) din Codul penal, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel Brașov — Secția penală în Dosarul nr. 1.883/62/2019 al acestei instanțe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.460D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii, în principal, de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, considerând, în esență, că motivele de neconstituționalitate formulate privesc aplicarea textului de lege criticat. În subsidiar, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.883/62/2019, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 93 alin. (2) din Codul penal**. Excepția a fost ridicată de instanța de judecată, din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat de inculpat și procuror împotriva unei sentințe penale. Apelul formulat de procuror a vizat omisiunea aplicării de către instanța de fond a uneia dintre obligațiile reglementate în art. 93 alin. (2) din Codul penal. În cauza dedusă judecării, inculpatul, în vârstă de 90 de ani, prezenta deficiențe locomotorii și acuza deficiențe de auz, context în care acuzarea și apărarea au solicitat, prin prisma caracterului obligatoriu al normei penale criticate, aplicarea obligației prevăzute la lit. d) a art. 93 alin. (2) din Codul penal privind interdicția părăsirii țării, în considerarea faptului că este cea mai puțin restrictivă raportat la situația personală a inculpatului.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că, dată fiind formularea imperativă a normelor penale criticate, ce rezultă din sintagma „*instanța impune condamnatului să execute*”, instanța de judecată este pusă în situația de a nu putea lua în considerare,

în procesul de individualizare a obligației, diferitele particularități ale infracțiunilor deduse judecării și circumstanțele personale ale inculpatului. Astfel, în condițiile în care fiecare dintre obligațiile prevăzute de lege are un caracter relativ particular și specific, având ca obiect urmarea unor cursuri de pregătire școlară ori calificare profesională, frecventarea unor programe de reintegrare socială, supunerea la unele măsuri de natură medicală ori interdicția părăsirii teritoriului țării, consideră că, prin instituirea sarcinii de a dispune cel puțin una dintre aceste obligații, legea împiedică instanța să facă o justă apreciere cu privire la necesitatea instituirii obligației respective, ceea ce conferă procesului de individualizare caracter nejustificat și pur formal. Apreciază că textul de lege nu permite instanței să verifice, în procesul de individualizare judiciară a obligațiilor impuse, posibilitatea reală a aplicării unor astfel de prevederi legale, în așa fel încât instanța să poată aprecia pe deplin nu numai legalitatea măsurii, dar și temeinicia și oportunitatea acesteia.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 93 alin. (2) din Codul penal, având următorul conținut: „(2) *Instanța impune condamnatului să execute una sau mai multe dintre următoarele obligații:*

- să urmeze un curs de pregătire școlară ori de calificare profesională;*
- să frecventeze unul sau mai multe programe de reintegrare socială derulate de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate;*
- să se supună măsurilor de control, tratament sau îngrijire medicală;*
- să nu părăsească teritoriul României, fără acordul instanței.”*

10. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că normele penale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind valorile supreme în statul de drept și alin. (5) referitor la principiul legalității, ale art. 21 alin. (1) și (3)

referitor la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (1) privind inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei, ale art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 126 alin. (1) potrivit căruia justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că suspendarea executării pedepsei sub supraveghere constituie un mijloc de individualizare judiciară a executării pedepsei, aplicat de instanța de judecată prin însăși hotărârea de condamnare. Această măsură de individualizare judiciară presupune suspendarea executării pedepsei închisorii pe durata unui termen de supraveghere, pe parcursul căruia persoana condamnată este supusă unui ansamblu de măsuri de supraveghere speciale și cerinței de a respecta anumite obligații, stabilite de instanța de judecată în baza legii. Măsurile de supraveghere pe care condamnatul trebuie să le respecte pe durata termenului de supraveghere sunt următoarele: a) să se prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta; b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa; c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile; d) să comunice schimbarea locului de muncă; e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență [art. 93 alin. (1) lit. a)—e] din Codul penal]. Măsurile de supraveghere sunt stabilite prin lege și sunt impuse de drept persoanei față de care se dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, având rolul de a institui un control general asupra activității condamnatului, fiindu-i supravegheate deplasările, eventualele schimbări ale domiciliului sau ale locului de muncă, precum și mijloacele de existență. Cât privește obligațiile a căror executare este impusă condamnatului de către instanță, acestea privesc frecventarea unui curs de pregătire școlară ori de calificare profesională, a unuia sau mai multor programe de reintegrare socială derulate de către serviciul de probațiune sau organizate în colaborare cu instituții din comunitate, supunerea la măsuri de control, tratament sau îngrijire medicală și interdicția de a părăsi teritoriul României, fără acordul instanței [art. 93 alin. (2) lit. a)—d] din Codul penal].

12. Autoarea excepției de neconstituționalitate critică formularea imperativă a normei penale, faptul că impunerea de către instanța de judecată a cel puțin uneia dintre obligațiile prevăzute de art. 93 alin. (2) din Codul penal este obligatorie în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere, contrar dispozițiilor constituționale invocate. În raport cu criticile astfel formulate, Curtea constată că excepție de neconstituționalitate este neîntemeiată.

13. În acest sens, Curtea reține, în acord cu jurisprudența sa, că reglementarea condițiilor suspendării executării pedepsei sub supraveghere intră în atribuțiile organului legiuitor, Parlamentul, conform politicii penale a statului, potrivit rolului său constituțional de unică autoritate legiuitoare a țării, prevăzut la art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală. Prin reglementarea condițiilor în care instanța poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, Parlamentul s-a plasat în interiorul marjei sale de apreciere (Deciziile nr. 666 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 19 aprilie 2019, și nr. 616 din 22 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1130 din 24 noiembrie 2020). Prin urmare, Curtea reține că atât condiționarea dispunerii de către instanță a suspendării executării pedepsei sub supraveghere, cât și reglementarea

imperativă a impunerii de către instanță a cel puțin uneia dintre obligațiile prevăzute de art. 93 alin. (2) din Codul penal reprezintă o opțiune de politică legislativă ce nu poate fi considerată neconstituțională, neaducând atingere vreuneia dintre prevederile constituționale invocate.

14. Dispozițiile art. 126 alin. (1) din Legea fundamentală dispun că „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”. Instanța de judecată beneficiază, în mod exclusiv, de *jurisdictio* și *imperium*, adică de puterea de a „spune” dreptul și de a impune executarea unor pedepse penale prin intermediul hotărârilor pronunțate, în materie penală, precum și executarea forțată a hotărârilor/a da hotărâri cu putere de executare silită, în materie civilă (Decizia nr. 23 din 20 ianuarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 31 martie 2016, paragraful 23; Decizia nr. 895 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 4 februarie 2016, paragraful 23), însă politica penală intră în atribuțiile legiuitorului. În activitatea de judecată, judecătorii nu sunt independenți față de lege, iar, potrivit art. 124 alin. (3) din Legea fundamentală, aceștia „*se supun numai legii*”. Textul constituțional precitat raportat la dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (2), potrivit cărora „*nimeni nu este mai presus de lege*”, și ale art. 124 alin. (1), care stabilesc că „*Justiția se înfăptuiește în numele legii*”, fixează poziția justiției, a judecătorului față de lege. Totodată, potrivit normelor procesual penale ale art. 2, „*procesul penal se desfășoară potrivit dispozițiilor prevăzute de lege*” și „*nicio pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii*” [art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală]. Cu alte cuvinte, judecătorul nu creează legea, ci o aplică la speța concretă. Competența judecătorului nu implică numai identificarea normei aplicabile și analiza conținutului său, ci și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit. Organul legislativ, emitent al normei juridice, poate fi însă mai restrictiv, obligându-l pe judecător să fie mai apropiat de lege, ori poate prefera, ținând seama de diversitatea și complexitatea relațiilor sociale, o redactare generală a legii (a se vedea Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 9 decembrie 2015, paragraful 42, Decizia nr. 407 din 16 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 573 din 28 iulie 2016, paragraful 25, și Decizia nr. 250 din 25 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 572 din 18 iulie 2017, paragraful 26).

15. Curtea reamintește că suspendarea executării sub supraveghere constituie o măsură de individualizare judiciară a pedepsei închisorii — din perspectiva executării acesteia — care permite instanței de judecată ca, prin hotărârea de condamnare, să suspende executarea efectivă, prin priverie de libertate, a pedepsei închisorii aplicate condamnatului, pe durata unui termen de supraveghere, pe parcursul căruia persoana condamnată să fie supusă unui ansamblu de măsuri de supraveghere și obligații. Or, atât timp cât atât reglementarea condițiilor de dispunere a suspendării executării pedepsei sub supraveghere, cât și reglementarea măsurilor de supraveghere, respectiv a obligațiilor din perioada termenului de supraveghere intră în atribuțiile organului legiuitor, conform politicii penale a statului, în acord cu art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, susținerea autoarei, potrivit căreia norma penală aduce atingere dispozițiilor constituționale privitoare la independența judecătorilor, este neîntemeiată, deoarece judecătorii nu pot fi independenți față de lege. Individualizarea judiciară a pedepsei, respectiv a măsurilor de supraveghere și a obligațiilor accesorii acesteia, pe care judecătorii sunt chemați să o înfăptuiască,

poate avea loc doar în cadrul individualizării legale, care este opera legiuitorului. Or, tocmai în cadrul individualizării legale au fost instituite atât condițiile în care suspendarea executării pedepsei poate fi dispusă, cât și măsurile de supraveghere, respectiv obligațiile pe care condamnatul este obligat să le respecte pe parcursul perioadei de supraveghere și pe care judecătorii sunt obligați să le aplice în strictă conformitate cu legea.

16. Pe de altă parte, Curtea reține că obligațiile impuse de către instanța de judecată în ipoteza în care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere au rolul de a adapta regimul de supraveghere la specificul cauzei și la persoana condamnatului, fiind puse la dispoziția judecătorului mai multe posibilități de a configura un regim de supraveghere cât mai eficient, în acord cu circumstanțele concrete ale speței. Obligațiile, reglementate în art. 93 alin. (2) din Codul penal, sunt de natură a individualiza și personaliza activitățile în vederea resocializării condamnatului, instanța stabilind în mod concret, în fiecare cauză, obligațiile reglementate generic în art. 93 alin. (2) din Codul penal, raportat la situația de fapt, în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 124 privind îndeplinirea justiției. Curtea constată că, deși norma penală criticată are o formulare imperativă și nu lasă la latitudinea instanței posibilitatea de a nu impune una sau mai multe obligații dintre cele reglementate în art. 93 alin. (2) din Codul penal, alegerea uneia dintre ele sau a mai multora revine judecătorului.

17. Instanța de judecată va particulariza aceste obligații, ținând seama de împrejurările cauzei și posibilitățile la dispoziția serviciului de probațiune. Programele de școlarizare sau formare profesională, programele de reintegrare, tratamentul medical, părăsirea teritoriului țării vor fi individualizate în funcție de infracțiunea săvârșită, de persoana infractorului și pericolozitatea conduitei sale, de necesitățile de îngrijire medicală și prevenire a îmbolnăvirilor etc. Pentru ca instanța să poată aprecia câte obligații trebuie îndeplinite, pe ce durată în cadrul termenului de supraveghere, conținutul concret al activităților ori interdicția de a părăsi România, va consulta serviciul de probațiune, care trebuie să aibă lista activităților, posibilitățile instituțiilor, respectiv orarul de desfășurare al programelor de reintegrare. Așa încât, Curtea reține că impunerea uneia dintre obligațiile prevăzute în art. 93 alin. (2) din Codul penal limitează o eventuală conduită negativă a

condamnatului, îl pune în imposibilitatea de a alege o variantă, alta decât cea prevăzută de lege, dacă ar opta pentru o conduită contrară măsurii de care beneficiază.

18. Curtea reține că, în ipoteza suspendării executării pedepsei sub supraveghere, atât măsurile de supraveghere reglementate în art. 93 alin. (1) din Codul penal, cât și obligațiile stabilite în alin. (2) al aceluiași articol permit supravegherea condamnatului pe durata suspendării executării pedepsei și participarea condamnatului la reintegrarea sa socială, iar, potrivit art. 96 alin. (1) din Codul penal, dacă pe parcursul termenului de supraveghere persoana supravegheată, cu rea-credință, nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile impuse ori stabilite de lege, instanța revocă suspendarea și dispune executarea pedepsei.

19. Totodată, Curtea constată că susținerea autoarei potrivit căreia norma penală criticată aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți prin raportare la art. 23 alin. (1) referitor la libertatea individuală este neîntemeiată. Libertatea individuală nu are caracter absolut, fiind necesar să se exercite între coordonatele stabilite de ordinea de drept, așa încât încălcarea regulilor care compun ordinea de drept autorizează legiuitorul să reglementeze, în funcție de gravitatea comportamentului infracțional, norme penale care vizează direct libertatea persoanei. Aceste dispoziții penale însă trebuie să fie strict delimitate și condiționate, astfel încât libertatea individuală să fie respectată. Or, Curtea constată că norma penală criticată permite o individualizare judiciară a executării pedepsei „în condițiile și în temeiul legii”, potrivit art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală, ce excedează sferei de reglementare a art. 53 din Constituție. Așadar, Curtea constată că reglementarea atât a condițiilor de dispunere de către instanță a suspendării executării pedepsei sub supraveghere, cât și a măsurilor de supraveghere și a obligațiilor condamnatului pe perioada termenului de supraveghere privesc restrângerea aplicării acestei instituții juridico-penale, impusă de necesitatea realizării unei politici penale mai ferme, iar nu restrângerea ce are ca obiect exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți cetățenești, astfel cum prevede art. 53 din Legea fundamentală.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, în Dosarul nr. 1.883/62/2019 al Curții de Apel Brașov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 93 alin. (2) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Brașov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 martie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
de către domnul Corvin Nedelcu a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor prin Adresa nr. 50.956/MF din 21 iunie 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/4.295 din 22 iunie 2023 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/23.580/AT din 23 iunie 2023,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 524 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — (1) La data de 30 iunie 2023 încetează exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Corvin Nedelcu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor.

(2) Domnul Corvin Nedelcu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Adrian Țuțuianu

București, 27 iunie 2023.
Nr. 237.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind stabilirea atribuțiilor domnului Marian Neacșu, viceprim-ministru

În temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2023 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, în scopul asigurării îndeplinirii priorităților majore din Programul de guvernare și a măsurilor prevăzute în Planul național de redresare și reziliență, domnul Marian Neacșu, viceprim-ministru, coordonează toate activitățile din domeniile de responsabilitate aparținând următoarelor ministere:

- a) Ministerul Transporturilor și Infrastructurii;
- b) Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse;
- c) Ministerul Apărării Naționale;
- d) Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului;
- e) Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene;
- f) Ministerul Sănătății;

- g) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale;
- h) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale;
- i) Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării.

Art. 2. — În vederea îndeplinirii prevederilor art. 1, domnul Marian Neacșu, viceprim-ministru, exercită următoarele activități:

- a) avizează planurile de măsuri sectoriale elaborate de ministerele prevăzute la art. 1;
- b) avizează proiectele de acte normative elaborate de ministerele prevăzute la art. 1;
- c) asigură informarea permanentă a prim-ministrului în legătură cu aplicarea prevederilor stabilite prin prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
p. Secretarul general al Guvernului,
Adrian Țuțuianu

București, 27 iunie 2023.
Nr. 238.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind stabilirea atribuțiilor domnului Marian-Cătălin Predoiu,
viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne**

În temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2023 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, în scopul asigurării îndeplinirii priorităților majore din Programul de guvernare și a măsurilor prevăzute în Planul național de redresare și reziliență, domnul Marian-Cătălin Predoiu, viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne, coordonează toate activitățile din domeniile de responsabilitate aparținând următoarelor ministere:

- a) Ministerul Finanțelor;
- b) Ministerul Justiției;
- c) Ministerul Educației;
- d) Ministerul Culturii;
- e) Ministerul Afacerilor Externe;

- f) Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației;
- g) Ministerul Energiei;
- h) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

Art. 2. — În vederea îndeplinirii prevederilor art. 1, domnul Marian-Cătălin Predoiu, viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne, exercită următoarele activități:

- a) avizează planurile de măsuri sectoriale elaborate de ministerele prevăzute la art. 1;
- b) avizează proiectele de acte normative elaborate de ministerele prevăzute la art. 1;
- c) asigură informarea permanentă a prim-ministrului în legătură cu aplicarea prevederilor stabilite prin prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Adrian Țuțianu

București, 27 iunie 2023.
Nr. 239.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

